

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2Tos/37/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5416010187
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Kyselová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5416010187.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Kyselovej a sudkýň JUDr. Márie Urbanovej a JUDr. Marcely Malatkej, prejednal na neverejnom zasadnutí konanom dňa 31. mája 2017, sťažnosť odsúdeného Q. Y. proti uzneseniu Okresného súdu Dolný Kubín, č.k. 2Nt/19/2016-73 zo dňa 16.2.2017 a takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. a) Tr. por. z r u š u j e uznesenie Okresného súdu Dolný Kubín, sp. zn. 2Nt/19/2016 zo dňa 16.2.2017.

Podľa § 399 ods. 2 Tr. por. návrh odsúdeného Q. Y., nar. XX.XX.XXXX v O., trvale bytom E., K. č. XXX, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVV a ÚVTOS Žilina, na povolenie obnovy konania vedeného na Okresnom súde Dolný Kubín pod sp. zn. 2T/1/2015, z a m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením Okresný súd Dolný Kubín postupom podľa § 402 ods. 1 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného Q. Y. na povolenie obnovy konania, vedeného pôvodne na Okresnom súde Dolný Kubín pod sp.zn. 2T/1/2015.

Proti tomuto uzneseniu ihneď po jeho vyhlásení odsúdený Q. Y. priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí zahlásil sťažnosť. Podanú sťažnosť následne odsúdený odôvodnil v rámci písomných podaní doručených Okresnému súdu Dolný Kubín dňa 28.3.2017:

Rozhodnutie súdu prvého stupňa, ktorým zamietol jeho návrh na povolenie obnovy konania, považuje za nesprávne a nezákonné.

Základnou podmienkou pre povolenie obnovy konania je uniesť dôkazné bremeno a v návrhu na povolenie obnovy konania dokázať skutočnosti a dôkazy súdu i prokuratúre skôr neznáme.

V rámci tohto konania o povolenie obnovy konania predložil nový dôkaz (znalecký posudok), ktorý vyvracia dôkaznú situáciu v pôvodnom konaní vedenom na Okresnom súde Dolný Kubín pod sp. zn. 2T/1/2015, pretože súdy konajúce v pôvodnom konaní boli uvedené do omylu, keď pracovali so sfaľovanými úradnými listinami. Zo znaleckého posudku vyplýva záver, že aj keď na viacerých doručenkách sa nachádza identický podpis, sú na nich rôzne dátumy prevzatia. Jeho obhajca JUDr. Milko už v pôvodnom konaní uvádzal, že doručenky zo dňa 14.11.2014 nepodpisoval a ani nijako nebol upovedomený o plánovanom úkone. Záver znaleckého skúmania dokazuje, že na doručenkách v rozpätí štyroch mesiacov sú rôzne dátumy, ale len jeden a ten istý identický podpis zhotovený rozmnožením, a preto je evidentné, že v čase rozmnožovania boli doručenky bez dátumov, pretože inak by sa prenášali z originálov na kópie. Je nevyvrátiteľné, že dátumy si (neznáma osoba) dopisovala podľa potreby s úmyslom mariť vyšetrovanie, čo sa v konečnom dôsledku podarilo. Vzhľadom na uvedené JUDr. Milko ako jeho obhajca v pôvodnom konaní nemal vedomosť o procesnom úkone, ohľadne ktorého je v spise založená takáto doručenka. Aj keď sa následkom uvedeného vo svojej podstate jedná o nekontradiktórnosť výsluchu svedka a podľa názoru okresného súdu ide skôr o dovolací dôvod, zastáva názor, že vo veci pôvodne konajúce súdy mali za to, že výsluch prebehol kontradiktórne, pretože

vychádzali z úradných listín, o ktorých si neboli vedomí, že sú sfalšované. Najmä, ak by krajský súd v Žiline v konaní o odvolaní mal vedomosť o sfalšovaných úradných listinách, nevyriešil by pôvodné uznesenie, preto zastáva názor, že predloženým znaleckým posudkom vyšli najavo nové skutočnosti a oprávnené sa domáha zrušenia pôvodného rozhodnutia a povolenia obnovy konania. Krajský súd mal pritom v pôvodnom odvolacom konaní povinnosť prihliadať na všetky prípadné chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania, avšak krajský súd takéto chyby nezistil.

Na návrh prokurátora bol na verejné zasadnutie konané o návrhu na povolenie obnovy konania predvolaný vyšetrovateľ D. D., ktorý sa po nahliadnutí do vyšetrovacieho spisu vyjadril, že s predmetnými doručenkami (ktoré sú preukázateľne falšované), sa stretáva po prvý krát, napriek tomu, že v minulosti mu bol tento vyšetrovací spis pridelený. Vyšetrovateľ D. počas výsluchu nevedel opoznať vlastné písmo a odpovedať na otázky, či on vypisoval text doručeníek a alibisticky odpútal pozornosť od svojej osoby so slovami, že to mohla do spisu vložiť aj zapisovateľka, nepriamo povedané, že sfalšovanie doručeníek mohla mať na svedomí zapisovateľka. Tvrdenie vyšetrovateľa, že obhajcu JUDr. Milka o úkone upovedomil aj telefonicky, považuje za alibistické a absurdné, vyšetrovateľ takéto tvrdenie nie je schopný preukázať. Súčasne, aký by malo zmysel, keby JUDr. Milko prevzal predvolanie na úkon a iné dokumenty u vyšetrovateľa osobne v Dolnom Kubíne dňa 14.11.2014 a vzápätí by obhajcu JUDr. Milko poprel, že ho práve na toto osobné prevzatie telefonicky kontaktoval vyšetrovateľ D..

Na doručeníke zo dňa 14.11.2014, ktorá má potvrdzovať osobné prevzatie posudkov obhajcom JUDr. Milkom, je v ľavom hornom rohu zoznam posudkov. Závermi znaleckého posudku predloženého v rámci konania o povolenie obnovy konania je preukázané, že identický podpis z doručeníky zo dňa 14.11.2014 je aj na doručeníkách zo dňa 04.09.2014, 06.10.2014, 20.08.2014, pričom na týchto doručeníkách už nie je prenesený zoznam posudkov, ani dátum, iba samotný podpis. Z uvedeného je evidentné, že doručeníka s označením dátumu prevzatia 14.11.2014 vznikla omnoho skôr, nakoľko identický podpis figuruje na doručeníkách v rozpätí štyroch mesiacov a v konečnom dôsledku sa na čisté doručeníky dopísali údaje ako sú dátumy, zoznam posudkov, či adresa obhajcu JUDr. Milka.

Ďalším dôvodom pre povolenie obnovy konania je výpoveď svedka C. C. na verejnom zasadnutí konanom o návrhu na povolenie obnovy konania dňa 09.02.2017. Tento svedok pod prísahou potvrdil obsah čestného prehlásenia, v rámci ktorého opisuje stretnutie so svedkom C. J., ktorého svedecká výpoveď bola jediným priamym dôkazom proti jeho osobe. Výpoveď svedka C. na verejnom zasadnutí nebola nijako zásadne resp. ani z časti braná do úvahy. Svedok C. J. na verejnom zasadnutí dňa 09.02.2017 po poučení sudcu a výslovnom zdôraznení, že nemá právo nevypovedať, napriek tomu odmietol vypovedať so slovami, že musí výpoveď odoprieť, pretože si privodí trestné stíhanie. Svedok J. tak priamo upozornil na svoju nevierohodnosť v pozícii svedka v pôvodnom konaní. Ak vypovedal v pôvodnom konaní pravdu, prečo sa mal obávať trestného stíhania.

Novými skutočnosťami a dôkazmi vyplývajúcimi zo záverov znaleckého posudku, ako aj alibistickou výpoveďou svedka vyšetrovateľa D., či podozrivou správajúcim svedkom J., ktorý si odmietol splniť svoju občiansku povinnosť svedčiť, boli okresnému súdu poskytnuté dostatočné podklady pre povolenie obnovy konania a dost' dôkazov na to, aby bolo návrhu na povolenie obnovy konania vyhovie.

Vzhľadom na uvedené žiada, aby krajský súd napadnuté uznesenie zrušil a vyhovie návrhu na povolenie obnovy konania.

Prokurátor sa k písomným dôvodom sťažnosti odsúdeného nevyjadril.

Krajský súd v Žiline na podklade podanej sťažnosti v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutého uznesenia, ako i konanie, ktoré mu predchádzalo. Pri skúmaní prihliadol i na chyby, ktoré sťažnosťou vytýkané neboli a ktoré by mohli spôsobiť nesprávnosť sťažnosťou napadnutého rozhodnutia. Následne zistil, že sťažnosť odsúdeného Q. Y. bola podaná v zákonom stanovenej lehote, oprávneným subjektom a je dôvodná, avšak pre iné skutočnosti ako uvádza sťažovateľ.

Po splnení prieskumnej povinnosti krajský súd primárne zistil, že konanie, ktoré predchádzalo napadnutému uzneseniu, bolo prvostupňovým súdom vykonané v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku a tomuto nemožno vytknúť žiadnu vadu, či nedostatok.

Krajský súd ďalej zistil, že okresný súd v súdnej veci postupoval dôsledne, v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por. Povinnosť vyplývajúca z citovaného ustanovenia, teda povinnosť zistiť skutkový stav veci náležite a v takej kvalite, aby o ňom nevznikli dôvodné pochybnosti, platí aj pre rozhodovanie o ktorejkoľvek otázke, ktorú treba v trestnom konaní riešiť. Uplatňuje sa v každom štádiu trestného konania, teda aj v konaní o povolenie obnovy konania. Preto náležite musí byť zistené tiež to, či

sú splnené podmienky pre povolenie obnovy konania v zmysle ustanovenia § 394 ods. 1 Tr. por. Z týchto zistení treba vychádzať pri rozhodovaní, čo okresný súd dôsledne rešpektoval. Okresný súd dokazovaním na verejnom zasadnutí vytvoril dostatočný skutkový základ pre rozhodnutie o návrhu na povolenie obnovy konania. Následne rozhodol vecne správne, keď návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania zamietol. Takéto rozhodnutie zodpovedá stavu veci a zákonu. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je dostatočné a presvedčivé.

Treba stručne pripomenúť, že rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 2T/1/2015 zo dňa 02.06.2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 3To/92/2015 zo dňa 13.08.2015, právoplatným rovnakého dňa, bol Q. Y. uznaný vinným zo zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d) Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 5 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Bol mu tiež uložený ochranný dohľad na dobu 18 mesiacov a povinnosť jedenkrát v kalendárnom mesiaci osobne sa hlásiť u probačného a mediačného úradníka v mieste svojho bydliska.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo nové skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 ods. 2 Tr. por. súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por.

Prvostupňový súd v súlade so zákonom vyložil citované ustanovenie Trestného poriadku tak, že súd rozhodujúci o návrhu na povolenie obnovy konania v prvom rade musí skúmať existenciu nových skutočností alebo dôkazov súdu skôr neznámych a až následne potom zisťuje, či takéto nové skutočnosti alebo dôkazy samy osebe alebo v spojitosti s už známymi môžu odôvodniť iné rozhodnutie týkajúce sa viny alebo trestu.

Prvostupňový súd sa v predmetnom konaní dôsledne vysporiadal so skutočnosťami, ktoré by podľa mienky odsúdeného mohli zakladať dôvody pre povolenie obnovy konania a svoje rozhodnutie aj veľmi podrobne v súlade s ustanovením § 176 ods. 2 Tr. por. odôvodnil, pričom krajský súd sa stotožňuje s presvedčivým odôvodnením napadnutého uznesenia a v podrobnostiach naň odkazuje.

Krajský súd pripomína, že v konaní o povolení obnovy konania súd nemôže preskúmať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní v tom smere, či sa pri rozhodovaní súd vyrovnal so všetkými okolnosťami a s obhajobou obvineného, či rešpektoval zásadu bezprostrednosti a ústnosti pri dokazovaní a pod. (R 33/1988). Konanie o návrhu na povolenie obnovy konania nie je totiž konaním založeným na revíznom princípe. Pri obnove konania sa rozhoduje, či nové skutočnosti a dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré vyšli najavo až po právoplatnosti rozhodnutia, môžu odôvodniť iné rozhodnutie, než aké bolo urobené v pôvodnom konaní.

V konaní o povolenie obnovy konania, ako už bolo uvedené, neplatí revízny princíp, preto je súd oprávnený zaoberať sa len tými výrokmi, pri ktorých navrhovateľ sa povolenia obnovy konania domáha. Obnova konania ako mimoriadny opravný prostriedok v trestnom konaní je založená na skúmaní a hodnotení nových dôkazov a skutočností, ktoré sú súdu predložené ako reálne dôkazy a skutočnosti a súd musí skúmať, či v pôvodnom konaní tieto nové dôkazy a skutočnosti boli súdu známe a či majú význam v trestnom konaní z hľadiska ustanovenia § 394 ods. 1 Tr. por. Citované ustanovenie upravuje podmienky obnovy konania, ktoré sa týkajú nedostatkov skutkových zistení, vrátane osoby páchatel'a, ako skutočností alebo dôkazov súdu skôr neznámych, ktoré vyšli najavo až po právoplatnosti rozhodnutia. Netýkajú sa však zmeny právneho stavu, t.j. zákonných podkladov posudzovania trestnosti činu a ukladania trestu.

Aj krajský súd je toho názoru, že v danom prípade neboli splnené podmienky uvedené v zákonom ustanovení § 394 ods. 1 Tr. por. pre povolenie obnovy konania. Pokiaľ ide o sťažnostné námietky odsúdeného, tieto sú v podstate súhrnom a opakovaním dôvodov a tvrdení, na ktoré poukazoval pred prvostupňovým súdom v rámci konania o povolenie obnovy konania, pričom s týmito sa súd prvého stupňa dôsledne vysporiadal v napadnutom rozhodnutí, na odôvodnenie ktorého krajský súd v podrobnostiach odkazuje.

Krajský súd v tejto súvislosti uvádza, že odsúdený sa povolenia obnovy konania domáhal s poukazom na nový dôkaz - znalecký posudok vypracovaný po právoplatnom skončení veci na žiadosť obhajoby Mgr. Pavlom Masarykom, PhD., znalcom z odboru kriminalistiky, odvetvia grafickej diagnostiky. Závermi tohto znaleckého posudku bolo spochybnené riadne upovedomenie obhajcu v tom čase obvineného Q. Y. o niektorých procesných úkonoch pôvodne vedeného trestného konania, čím malo dôjsť k porušeniu zásady kontradiktórnosti konania a na takto vykonané výsluchy nemalo byť pri rozhodovaní o vine obžalovaného prihlíadané. Uvedené pochybnosti o riadnom upovedomení obhajcu o niektorých procesných úkonoch pritom neboli vyvrátené ani výsluchom vyšetrovateľa D. D. na verejnom zasadnutí konanom o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania. V súvislosti s týmto odsúdeným uvádzaným dôvodom pre povolenie obnovy konania, ktorý bol podložený novým dôkazom - znaleckým posudkom znalca Mgr. Pavla Masaryka, PhD., okresný súd správne vyhodnotil, že prípadné porušenie práva odsúdeného na obhajobu môže byť za istých podmienok len tzv. dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. (zásadné porušenie práva na obhajobu), nie však dôvodom na povolenie obnovy konania. Rovnaký záver platí aj ohľadom námietky odsúdeného, že uznanie viny bolo v jeho prípade založené na podstatnom dôkaze - výpovedi svedka C. J. z prípravného konania, ktorého výsluch podľa neho nebol vykonaný zákonným spôsobom, keď jeho vtedajší obhajca a ani on neboli o tomto úkone vyšetrovateľom upovedomení. Aj v tomto prípade okresný súd správne konštatoval, že uvedené by za istých podmienok mohlo byť len dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. c), g) Tr. por. (zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu a rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom), nie však dôvodom pre povolenie obnovy konania.

Odsúdeným predložený znalecký posudok ako nový dôkaz smeruje len k možnému preukázaniu porušenia práva odsúdeného na obhajobu, tento dôkaz však nie je spôsobilý sám o sebe a ani v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie vo veci či už ohľadne otázky viny alebo trestu, čím nie sú splnené zákonné podmienky pre povolenie obnovy konania v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por.

Okresný súd rovnako správne vyhodnotil, že ani ďalší nový dôkaz - výpoveď svedka C. C. v rámci konania o povolenie obnovy konania, nemá povahu takého nového dôkazu, ktorý by buď sám alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi mohol odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo treste odsúdeného Q. Y.. Svedok C. C. nebol priamym svedkom skutku. Na verejnom zasadnutí vypovedal len o tom, čo mu mal po právoplatnom odsúdení Q. Y. údajne uviesť svedok C. J.. J. mu mal konkrétne povedať, že k výpovedi proti Q. Y. ho nútili policajti. Takéto tvrdenie svedka C. však svedok J. na konanom verejnom zasadnutí o návrhu na povolenie obnovy konania nepotvrdil. Len samotná skutočnosť, že svedok J. na verejnom zasadnutí využil zákonné právo nevypovedať, nemôže byť dôvodom pre učinenie záveru, že jeho výpoveď z pôvodného konania je nepravdivá, nehodnoverná a že svedok v pôvodnom konaní klamal. V tejto súvislosti krajský súd uvádza, že svedok C. J. aj pri výsluchu v pôvodnom konaní na hlavnom pojednávaní dôvodne využil zákonné právo nevypovedať s vysvetlením, že svojou výpoveďou by mohol ublížiť sebe, keďže to má niečo spoločné s drogami. Na hlavnom pojednávaní bola následne prečítaná výpoveď svedka C. J. z prípravného konania zo dňa 21.11.2014, v ktorej vypovedal o tom, ako si kupoval drogy od iných osôb, vrátane odsúdeného Q. Y.. Doposiaľ, a to ani v rámci konania o povolenie obnovy konania, nebolo preukázané, že svedok C. J. by bol v pôvodnom konaní nepravdivo vypovedal proti Q. Y. pod nátlakom polície. Takáto skutočnosť nevyplývala ani z výpovede obhajcu inej odsúdenej JUDr. Ivana Škerdu, ani z výpovede vyšetrovateľa D. D. na verejnom zasadnutí, ktorí boli prítomní pri výsluchu svedka C. J. v prípravnom konaní, v rámci ktorého usvedčoval odsúdeného Q. Y. zo spáchania tejto trestnej činnosti. Krajský súd v tejto súvislosti považuje za potrebné dať do osobitnej pozornosti, že výpoveď svedka C. J. nebola jediným usvedčujúcim dôkazom, na ktorom bolo založené rozhodnutie, ktorým bol Q. Y. právoplatne uznaný vinným zo spáchania drogovej trestnej činnosti. Okrem výpovede svedka C. J. bol Q. Y. zo spáchania skutku usvedčovaný aj výsledkami odpočúvania a záznamu telekomunikačnej prevádzky mobilnej účastníckej stanice používanej jeho osobou, výpismi z účtu, závermi znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ, Slovenská Ľupča zo dňa 12.05.2014, vyjadrením Súdnolekárskeho a patologicko - anatomického

pracoviska Martin zo dňa 17.04.2014, nálezom papierovej skladačky v jeho peňaženke, výpoveďami svedkov Mgr. O. C., Ing. K. T., Mgr. C. V.. Tieto ďalšie dôkazy pritom podporujú výpoveď svedka C. J., že odsúdený Q. Y. bol predajcom pervitínu.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného krajský súd potom vyhodnotil sťažnostné námietky odsúdeného ako nedôvodné a z tohto dôvodu aj neakceptovateľné. Súčasne krajský súd poznamenáva, že pred rozhodnutím si vypočul nahrávky ohľadne vykonávania dôkazov na verejnom zasadnutí okresným súdom, ako to v rámci zdôvodnenia sťažnosti žiadal odsúdený, ani uvedené však nebolo spôsobilé zvrátiť vecne správne a zákonné rozhodnutie okresného súdu o zamietnutí návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania, nakoľko neboli zistené podmienky pre povolenie obnovy konania podľa § 394 Tr. por.

Okresný súd rozhodol vecne správne a zákonne, keď návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania ako nedôvodný zamietol. V rámci prieskumnej povinnosti podľa § 192 ods. 1 Tr. por. však krajský súd musí okresnému súdu vytknúť, aj keď to nebolo odsúdeným podanou sťažnosťou napádané, že pochybil, keď pri rozhodovaní o zamietnutí návrhu odsúdeného nepostupoval podľa príslušných ustanovení a to konkrétne podľa § 399 ods. 2 Tr. por., ale nesprávne, v rozpore s ustálenou súdnou praxou a zákonom vo výroku napadnutého uznesenia uviedol ustanovenie § 402 ods. 1 Tr. por. Ustanovenie § 402 ods. 1 Tr. por. určuje len konkrétnu formu konania súdu v prípade rozhodovania o návrhu na povolenie obnovy konania a to rozhodovanie na verejnom zasadnutí. Konkrétny spôsob rozhodnutia súdu v prípade nezistenia podmienok obnovy konania podľa § 394 Tr. por. a to zamietnutie návrhu, ako tomu bolo v danom prípade, však upravuje ustanovenie § 399 ods. 2 Tr. por. Uvedené pochybenie okresného súdu ale nemalo žiaden vplyv na jeho inak vecne správne rozhodnutie o zamietnutí návrhu na povolenie obnovy konania, preto zistené pochybenie napravil sám krajský súd tak, že napadnuté uznesenie okresného súdu postupom podľa § 194 ods. 1 písm. a) Tr. por. zrušil a vo veci sám rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.